

V ten čas, když
čtyři druhy věřících,
jmenovitě, mniši, jeptišky,
muži hospodáři
a ženy hospodáři,
a nebeské bytosti,
draci, yakshasové
(přírodní duchové),
gandharvasové (polobozi),
asurové (nadpřirozené
bytosti), garudasové
(moudré ptačí bytosti),
kimnarasové (napůl lidé,
napůl božští hudebníci),
mahoragasové
(velcí hadi),
a ostatní
ve velikém shromáždění
uviděli Shariputra
obdržet od Buddha
toto proroctví,
že dosáhne
anuttara-samyak-sambodhi
(nejvyšší dokonalosti),
byla jejich srdce
naplněna radostí
a tančila bez konce.
Každý sundal
své svrchní roucho,
které nosil
a nabídnul jej
jako dar Buddhovi.
Shakra Devanam Indra,
Král Brahma,
a bezpočty synů bohů
obdobně vzalo
svá znamenitá
nebeská roucha, nebeské
květy mandarava
a veliké květy mandarava
a nabídli je Buddhovi.
Nebeská roucha,
která rozhodili,
zůstala viset
ve vzduchu
a sama od sebe
se točila.
Nebeské bytosti
vytvořily hudbu,
sto, tisíc,

deset tisíc obměn,
vše ve stejný čas
uprostřed vzduchu,
pršíc dolů množství
nebeských květin
a pronášejíc tato slova:
„V minulosti u Varanasi
Buddha poprvé otočil
kolem Dharmy.
Nyní opět roztáčí kolo,
kolo nepředstižitelné,
největší Dharmy
ze všech!“
V ten čas
synové bohů, toužíc
vyjádřit ještě jednou
svůj postoj, promluvili
ve verších takto:
Dříve u Varanasi
jsi otáčel
kolem Dharmy
čtyř vznešených pravd,
činíc rozdíly,
kázajíc, že všechny věci
jsou zrozeny a zaniknou,
jsa zhotoveny
z pěti složek.
Nyní otáčíš kolem
nejskvělejší,
nepředstižné veliké
Dharmy (pravé učení).
Tato Dharma (pravé učení)
je velmi hluboká a těžko
pochopitelná;
je pár těch, kteří jí dokážou
věřit. Od dávných časů
jsme často slyšeli
kázání
světem Ctěného,
ale nikdy jsme neslyšeli
tento druh hluboké,
skvostné a dokonalé
Dharmy (pravé učení).
Neboť světem Ctěný
káže tuto
Dharmu (pravé učení),
všichni to vítáme s radostí.
Shariputra s jeho
velikou moudrostí
nyní obdržel

toto posvátné proroctví.
My jistě také
budeme stejným způsobem
moci dosáhnout
Buddhovství, skrze
všechny početné světy
nejušlechtilejší,
nepředstižný cíl.
Je obtížné
proniknout do Buddhovy
cesty, ale ty budeš
kázat vhodnými prostředky,
podle toho
co je přiměřené.
Záslužné skutky
jsme konali
v této existenci
či minulých existencích,
a požehnání nabytá
ze spatření Buddha –
všechny tyto se započítají
na Buddhově cestě.
V ten čas řekl
Shariputra Buddhovi:
„Světém Ctěný,
nyní již nemám žádné
bezvýznamné pochybnosti
či lítost. Osobně jsem
od Buddha obdržel
toto proroctví,
že dosáhnu
anuttara-samyak-sambodhi
(nejvyšší dokonalost).
Těchto dvanáct set
osob zde,
jejichž myslí jsou svobodné –
dříve spočívali
na úrovni učení,
a Buddha je
neustále vyučoval
a převracel, říkajíc,
„Má Dharma vás může
osvobodit od zrození,
stárí, nemoci a smrti
a umožnit vám nakonec
dosáhnout nirvány
(věčné blaženosti).“
Tyto osoby, z nichž se
některé stále ještě učily
a některé již dokončily

své učení,
tomu všechny uvěřily,
protože se podělil
o své pohledy na „já,
a také své pohledy na
„existující“ a „neexistující“,“
dosáhnul nirvány
(věčná blaženost).
Ale nyní
od světem Ctěného
slyší, co nikdy předtím
neslyšeli a upadli
do pochybnosti
a zmatku.
„Dobrá tedy,
světem Ctěný.
Prosím, abys pro dobro
čtyř druhů věřících
vysvětlil příčiny
a podmínky
a umožnil jim,
aby setřásl
své pochybnosti a lítosti.“
V ten čas řekl
Buddha Shariputtrovi,
„Neřekl jsem ti dříve,
že když Buddhové,
světem ctění,
uvádějí různé
příčiny a podmínky
a užívají podobenství,
parabol a jiných vyjádření,
užívajíc vhodných prostředků
ke kázání Dharmy,
je to vše pro
anuttara-samyak-sambodhi
(nejvyšší dokonalost)?
Cokoliv je kázáno,
vše je pro převrácení
bódhisattvů.
Navíc, Shariputro,
Já nyní také budu
užívat podobenství
a paraboly, abych více
objasnil tuto doktrínu.
Neboť skrze podobenství
a paraboly ti, kdo jsou
moudří, mohou získat
porozumění. Shariputro,
představ si, že v jistém

městě v určité zemi byl
velmi bohatý člověk.
Měl za sebou již
mnoho let a jeho
bohatství bylo nezměrné.
Měl mnoho polí,
domů a služebníků.
Jeho vlastní dům
byl veliký a rozlehlý,
ale měl jen jednu bránu.
Velké množství lidí –
sto, dvě stě,
možná až
pět set –
žilo v tom domě.
Sály a pokoje
byly staré a rozpadaly se,
stěny se drolily,
pilíře shnilé
u svých základů,
a trámy a krokve
zkřivené a stočené.
V ten čas
najednou vypuknul
požár na všech stranách,
šíříc se skrze
pokoje domu.
Synové bohatého muže,
deset, dvacet, možná třicet,
byli v domě.
Když bohatý muž
spatřil ohromné plameny
vyskakující po všech
stranách, byl velmi
vyplašen a vystrašen
a pomyslel si,
mohu uniknout do bezpečí
skrze hořící bránu,
ale mí synové
jsou uvnitř hořícího domu,
užívají si sebe samé
a hrají hry,
nepřipraveni, nevědomí,
bez výstrahy či strachu.
Oheň se k nim blíží,
utrpení a bolest
je ohrožují,
přesto jejich mysli
nemají žádné tušení
oškřivosti či nebezpečí

a nemyslí na pokus uniknout!
Shariputro, tento bohatý
muž si pomyslel,
mám sílu
v těle i pažích.
Mohu je zabalit do roucha
nebo je dát na lavičku
a vynést je
pryč z domu.
A pak si zase pomyslel,
tento dům
má jen jednu bránu
a navíc
je úzká a malá.
Mí synové jsou
velmi mladí,
nemají žádný rozum
a milují své hry,
jsa jimi tolik upoutáni,
že je velmi pravděpodobné,
že budou spáleni ohněm.
Musím jim vysvětlit
proč jsem ustrašený
a poplašený.
Dům je již
v plamenech, a já
je musím rychle dostat
ven a nenechat je
uhořet v tom ohni!
Když takto přemýšlel,
následoval svůj plán
a zavolal na všechny
své syny se slovy, „Všichni
musíte hned vyjít!“
Avšak přestože byl
otec pohnut soucitem
a dal dobré
pokyny,
synové byli ponořeni
ve svých hrách
a nechtěli se jimi řídit.
Neměli žádnou obavu,
žádný strach, a koneckonců
rozum, aby opustili dům.
Navíc,
nerozuměli
co byl oheň,
co byl dům,
co bylo nebezpečí.
Jen běhali kolem

sem a tam při hře
a hleděli na svého otce
aniž by ho dbali.
V ten čas si ten bohatý
muž pomyslel: dům
je již zachvácen
tímto velikým ohněm.
Pokud já a mí synové
odsud okamžitě neodejdeme,
budeme jistě spáleni.
Musím nyní přijít na
nějaké vhodné prostředky,
které umožní dětem
uniknout újmě.
Otec rozuměl
svým synům a znal
různé hračky
a podivné předměty,
které každé z dětí
mělo rádo
a co by je potěšilo.
A tak jim řekl,
„Ten druh hraček,
které máte rádi
je vzácný a obtížně
k nalezení. Pokud si je
nevezmete, když můžete,
určitě toho budete později
litovat. Například věci
jako tyto kozí vozy,
jelení vozy a dobytčí vozy.
Jsou nyní před branou,
kde si s nimi
můžete hrát.
Takže musíte ihned vyjít
z tohoto hořícího domu.
Pak kterékoliv chcete,
všechny
vám je dám!“
V ten čas, když
synové slyšeli svého otce
říkat jim o těchto
vzácných hračkách,
protože takové věci
byly přesně to, co chtěli,
každý se cítil osmělen
v srdci a postrkujíc
a šťouchajíc jeden druhého
všichni prudce
vyběhli, uhánějíc ven

z hořícího domu.
V ten čas bohatý muž,
když viděl, že jeho synové
se dostali bezpečně ven
a všichni seděli
na otevřeném prostranství
na křižovatce
a nebyli už v nebezpečí,
byl velmi uvolněn
a jeho mysl tančila radostí.
V ten čas
každý ze synů
řekl svému otci,
„ty hračky, které jsi
nám předtím slíbil,
kozí vozy a jelení vozy
a dobytčí vozy – prosím
dej nám je teď!“
Shariputro, v ten čas
dal bohatý muž
každému ze svých synů
veliký kočár
stejných rozměrů a kvality.
Kočáry byly vysoké
a prostorné a vyzdobeny
mnoha šperky.
Hrazení na nich bylo
kolem dokola a zvony
z nich visely po všech
čtyřech stranách.
Baldachýn byl přetažen
přes vršek, který byl také
vyzdoben se směsí
vzácných drahokamů.
Šňůry drahokamů
ovínuté kolem, třásně
a květiny visící dolů,
a vrstvy podušek,
na kterých spočívaly
nachové polštáře,
byly rozprostřeny uvnitř.
Navíc zde bylo mnoho
čeledínů a služebníků,
aby se starali
o kočár a střežili jej.
Jaký byl důvod
pro toto?
Majetek bohatého muže
byl bezbřehý a měl mnoho
druhů skladů,

z nichž všechny byly
naplněny a v přebytku.
A on si pomyslel,
„Mé statky
nemají konce.
Nebylo by správné
kdybych dal svým synům
malé kočáry
horší výroby.
Tito malí chlapci jsou
všichni moji synové a já
je miluji bez stranění.
Mám bezpočty
velkých vozů
vyzdobených
sedmi druhy drahokamů.
Měl bych být spravedlivý
a dán jeden každému
z mých synů.
Neměl bych diskriminovat.
Proč?
Protože i kdybych
rozdal tyto
své statky
každému člověku
v celé zemi,
stále bych je
nevyčerpal, o to méně
pak, když je dám
svým synům!
V ten čas každý
ze synů nasednul
do svého velkého kočáru,
získávajíc něco,
co nikdy předtím neměl,
něco co původně
nikdy nečekal.
Shariputro,
co si o tom myslíš?
Když tento bohatý muž
neustranně předal
svým synům
tyto velké kočáry
zdobené vzácnými
drahokamy, byl či nebyl
vinen z podvodu?“
Shariputra řekl, „Ne,
světem Ctěný.
Tento bohatý muž
jednoduše umožnil

svým synům uniknout
hrozbě ohně
a zachovat si své životy.
Nedopustil se
podvodu.
Proč to říkám?
Protože když si mohli
zachovat své životy, pak
již obdrželi
hračku svého druhu.
A o kolik více potom,
když jsou skrz
vhodné prostředky
zachráněni
z toho hořícího domu!
Světlem Ctěný,
i kdyby jim bohatý muž
nedal ani nejmenší
kočár, stále by
nebyl vinen z podvodu.
Proč?
Protože se tento bohatý
muž dříve rozhodnul,
že užije vhodných
prostředků, aby
zajistil záchranu svých synů.
Užití plánu tohoto druhu
nebylo podvodem.
O kolik méně potom,
když tento bohatý muž
věděl, že jeho bohatství
je neomezené
a měl v úmyslu obohatit
a prospět svým synům
obdarováním každého
z nich velkým kočárem.“
Buddha řekl
Shariputrovi,
„Velmi dobře, velmi dobře.
Je to přesně jak jsi řekl.
A Shariputro,
Tathagata je takový.
Totiž, on je otcem
celému světu.
Jeho obavy, zájmy
a úzkosti, nevědomost
a neporozumění
již dávno došly konce,
nezanechávají stopy.
Plně úspěš

při nabývání
nezměrného vhledu,
moci a osvobození
od strachu a nabytí
velikých nadpřirozených
schopností a síly moudrosti.
Je nadán
vhodnými prostředky
a paramitou moudrosti,
jeho veliké slitování
a ohromný soucit
jsou stále a neochabující;
vždy hledá to,
co je dobré
a přinese prospěch všem.
Je zrozen
do trojího světa,
hořícího domu,
shnilého a starého.
A by zachránil
živé bytosti
od ohňů zrození, stáří,
nemoci a smrti, zájmu,
utrpení, hlouposti,
neporozumění,
a třech jedů;
aby je učil a obrátil
a umožnil jim dosáhnout
anuttara-samyak-sambodhi
(nejvyšší dokonalost).
Vidí živé bytosti
sežehnuty a pohlceny
zrozením, stářím,
nemocí a smrtí,
zájmem a utrpením,
vidí je podstoupit
mnoho druhů bolesti
kvůli jejich chamtivosti
a připoutanosti
a snažení podstupují
četné bolesti
ve své současné existenci,
a později podstoupí
bolest ze zrození
v pekle nebo jako zvířata
či hladoví duchové.
I když se zrodí
do nebeské říše či říše
lidských bytostí,
podstoupí bolest

chudoby a chtění,
bolest odloučení
od milovaných,
bolest setkání se s těmi,
které nemají rádi –
všechny tyto mnohé
druhy bolesti.
Přesto se živé bytosti
uprostřed toho všeho
utopily, těší se
a obveselují,
nedbalí, nevědomí,
bez neklidu či strachu.
Nemají žádný
pocit ošklivosti
a nepokouší se uniknout.
V tomto hořícím domě,
který je trojím světem,
uhánějí kolem
na východ a západ,
a ačkoliv
zažívají velkou bolest,
nejsou jí sklíčení.
Shariputro,
když Buddha toto vidí,
pak uvažuje,
jsem otcem
živých bytostí
a měl bych je zachránit
od utrpení
a dát jim radost
nezměrné a neohraničené
Buddhovi moudrosti,
aby v ní mohli
najít zalíbení.
„Shariputro, Tathagata
má také tuto myšlenku:
pokud bych měl použít
pouze nadpřirozené
schopnosti a sílu moudrosti;
pokud bych měl dát stranou
vhodné prostředky
a pro dobro živých bytostí
měl chválit
Tathagatův vhled,
moc a osvobození
od strachu,
pak by živé bytosti
nebyly schopny
dosáhnout spasení. Proč?

Protože tyto živé bytosti
ještě neunikly
ze zrození, stárí,
nemoci, smrti,
zájmu a utrpení, nýbrž
jsou pohlcovány plameny
v hořícím domě, kterým je
trojí svět.
Jak by mohli
rozumět
Buddhově moudrosti?
Shariputro, ten bohatý muž,
ačkoliv měl sílu
v těle a pažích,
nepoužil ji.
Použil pouze
pečlivě promyšlené
vhodné prostředky
a tak byl schopen
zachránit své syny
od nebezpečí
hořícího domu
a poté dal
každému z nich
velký kočár
ozdobený vzácnými
drahokamy. A Tathagata
dělá totéž.
Ačkoliv disponuje
mocí a osvobozením
od strachu,
nepoužívá jich.
Používá pouze moudrost
a vhodné prostředky,
aby zachránil živé bytosti
z hořícího domu
trojího světa,
vykládajíc jim
tři vozy,
vůz toho,
kdo slyší hlas,
ten pratyekabuddhy
(osamocený Buddha),
a ten Buddha.
Říká jim,
„Nesmíte být spokojeni
s pobytem v tomto hořícím
domě trojího světa!
Nebud'te lační po jeho
hrubých a chatrných

formách, zvucích, vůních,
chutích a vzrušeních!
Pokud se
k nim připoutáte
a naučíte se je milovat,
budete spáleni!
Musíte ihned vyjít
z tohoto trojího světa,
abyste mohli získat
tři vozy,
vůz toho,
kdo slyší hlas,
pratyekabuddhy,
(osamocený Buddha)
a Buddha.
Nyní vám slibuji,
že je dostanete,
a ten slib se nikdy
neukáže klamným.
Musíte se
tomu jen věnovat
s pilným úsilím!“
Tathagata užívá
těchto vhodných
prostředků, aby
přiměl živé bytosti
k činu. A pak jim říká,
„Měli byste chápat,
že tyto tři doktríny
třech vozů jsou
chváleny mudrcy.
Jsou volní,
bez zapletení, nenechávajíc
již nic na čem by
záviseli či co by hledali.
Nastupte do těchto třech
vozů, získejte kořeny
které jsou bez výronů,
získejte síly, uvědomění,
cestu, meditaci,
emancipaci, samadhis,
a pak si užívejte sebe samé.
Získáte potěšení
nezměrného míru
a bezpečí.“